Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS TOMASZOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) CZWARTEK, 9 LISTOPADA 1950 ROKU 309

Pod znakiem radości

— ufności w przyszłość i poczucia siły obozu pokoju naród radziecki obchodził XXXIII rocznicę *Wielkiej Rewolucji Październikowej*

MOSKWA (PAP) — Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw, odniesionych na froncie budownictwa komunizmu. Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień Święta Październikowego odbyła się uroczysta akademia w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

DEFILADA WOJSK GARNIZONU MOSKIEWSKIEGO

O godz. 10-tej, dnia 7 listopada rozpoczęła się na Placu Czerwonym w stolicy ZSRR defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Na Placu Czerwonym ustawiły się oddziały oficerów - słuchaczy akademii wojskowych, zajmując znaczną część placu przed gmachem Rady Ministrów ZSRR. Na gmachu w obramowaniu czerwonych sztandarów widnieją wielkie portrety genialnych wodzów mas pracujących całego świata, założycieli Partii Bolszewickiej i Państwa Radzieckiego — Lenina i Stalina, transparenty z hasłami październikowymi KC WKP(b).

Na trybunach po obu stronach Mauzoleum Lenina zajęli miejsca deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RFSRR, członkowie Rządu, delegacje przybyłe ze wszystkich republik Związku Radzieckiego, generałowie i oficerowie, stachanowcy i przedstawiciele młodzieży, działacze kultury, nauki i sztuki.

Na trybunach dla gości zagranicznych znajduje się delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — tow. Edwardem Ochabem na czele, delegacja Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, delegacje z Rumunii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier i Albanii, delegacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej, delegacje z Francji, Szwecji, Finlandii, Belgii, Włoch itd.

Wśród członków korpusu dyplomatycznego znajduje się ambasador RP w Moskwie — Kazimierz Jasiński.

O godz. 10-tej wg. czasu moskiewskiego na trybunę Mauzoleum Lenina wstępują kierownicy Partii i Rządu, wicepremierzy — Mołotow, Woroszyłow, Mikojan, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, sekretarz KC WKP(b) Chruszczew, przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR — Szwernik, członek Biura Politycznego KC WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarenko.

Defiladą dowodzi generał - broni Artemiew, który składa raport odbierającemu defiladę Marszałkowi Związku Radzieckiego — Budiennemu. Marszałek Budienny objeżdża kolumny wojsk, składając im życzenia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Odpowiada mu potężne „hurra" z tysięcy piersi żołnierskich. Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny Mauzoleum przemówienie.

Gdy Marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlegają się artyleryjskie salwy honorowe. Rozbrzmiewają dźwięki hymnu państwowego ZSRR. Na komendę generała broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.

Przez Plac Czerwony karnym i zwartym szykiem maszerują oddziały słuchaczy akademii wojskowych im. Frunze, Stalina, Dzierżyńskiego i Żukowskiego. W szeregach tych kroczy wielu doświadczonych oficerów, bohaterów Związku Radzieckiego, przyszłych dowódców wychowanych w szkole strategii stalinowskiej.

Z kolei przeciągają oddziały Tamańskiej Dywizji Gwardyjskiej im. Kalinina, odznaczonej Czerwonym Sztandarem i Orderem Suworowa. Dywizja ta stoczyła szereg zwycięskich walk w latach wielkiej wojny narodowej, wyzwoliła miasta Orioł i Połtawę, brała udział w wyzwoleniu Polski, forsując m. in. Wisłę i Odrę. Defiladą tej dywizji piechoty całkowicie zmotoryzowanej, wyposażonej znakomicie w artylerię wszystkich kalibrów, w miotacze min wszelkich typów, w tej liczbie słynne gwardyjskie miotacze min — „Katiusze", formacje czołgów — stanowi wymowny przykład tego, że piechota radziecka posiada nie tylko najpotężniejszą siłę ognia, lecz że jest również najszybszą piechotą świata.

W szyku bojowym przejeżdża następnie przez Plac Czerwony jedna z najstarszych formacji pancernych Armii Radzieckiej — Kantemirowska Dywizja Pancerna, odznaczona Orderem Czerwonego Sztandaru i Orderem Lenina.

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Plac Czerwony pozostawił niezatarte wrażenie, demonstrując ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej, sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świetną organizację, zademonstrował raz jeszcze, iż potężna Armia Radziecka — obrończyni pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równej na całym świecie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naśladowców Hitlera, usiłujących rozpętać nową rzeź światową.

MANIFESTACJA LUDNOŚCI MOSKWY.

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców stolicy radzieckiej, a za nią, poczty sztandarowe.

Przez Plac Czerwony przechodzą członkowie zrzeszeń sportowych, wesoła, radosna młodzież radziecka. Przechodzące obok Mauzoleum szeregi dziewcząt wznoszą wysoko nad głowami bukiety kwiatów.

Zwarcie przechodzą robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych.

Obok portretów Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina oraz członków Biura Politycznego KC WKP(b) kolumny manifestujących niosą portrety Mao Tse-tunga, Bolesława Bieruta, Matyasa Rakosi'ego, Klementa Gottwalda, Wilhelma Piecka, Wyłko Czerwenkowa, Gheorghiu - Deja, Kim Ir Sena, Palmiro Togliatti'ego, Thoreza, Dolores Ibarurri, Pollitta, Envera Hodży.

Do późnych godzin popołudniowych przeciągały przez Plac Czerwony kolumny manifestujących.

Manifestacja ludności Moskwy, przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego, budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całemu światu, iż potężny Związek Radziecki i jego bohaterska Armia czujnie i niezłomnie stoją na straży pokoju.

Uczestnicy uroczystej akademii w Teatrze Wielkim w Moskwie ślą płomienne pozdrowienia Wodzowi postępowej ludzkości Towarzyszowi Stalinowi

MOSKWA (PAP). — W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny oraz tow. tow. **Mołotow, Woroszyłow, Mikojan, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczew, Szwernik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiriatow, członkowie Rządu, delegaci do Rady Moskiewskiej.**

Po referacie wygłoszonym przez Marszałka Bułganina zebrani uchwalili z entuzjazmem tekst pisma z pozdrowieniami **do Generalissimusa Stalina.** Pismo to brzmi:

DO TOWARZYSZA JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA.

DROGI JÓZEFIE WISSARIONOWICZU!

Uczestnicy uroczystego posiedzenia Rady Moskiewskiej delegatów ludu pracującego, zgromadzeni wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, **przesyłają Wam, genialnemu Wodzowi i Nauczycielowi narodu radzieckiego, płomienne, serdeczne pozdrowienia.**

Wielomilionowy naród radziecki, pod przewodem Partii Lenina - Stalina, pracuje z entuzjazmem, by doprowadzić do końca powojenny Plan Pięcioletni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Przekroczony już został znacznie przedwojenny poziom rozwoju przemysłu. Pracownicy socjalistycznej gospodarki rolnej osiągnęli poważne sukcesy. Realizowany jest z powodzeniem wspaniały program stalinowski przeobrażenia przyrody.

Z uczuciem gorącej wdzięczności dla swego Rządu Radzieckiego i dla Was, Drogi Towarzyszu Stalinie, lud pracujący naszego kraju powitał historyczne decyzje Rady Ministrów ZSRR w sprawie budowy największych na świecie elektrowni wodnych i urządzeń nawadniających na Wołdze, w Azji Środkowej, na Ukrainie i na Krymie. Wielkie te budowle komunizmu są nowym przejawem Waszej nieustannej troski o dalsze spotęgowanie sił wytwórczych kraju, o stworzenie materialno - technicznej bazy komunizmu, o dobro narodu radzieckiego.

Osiągnięto też wielkie sukcesy na polu rozwoju radzieckiej nauki i kultury. Nasi uczeni poświęcają wszystkie swe siły i całą swoją wiedzę sprawie budownictwa komunistycznego.

Wy, Drogi Józefie Wissarionowiczu, jako wielki Koryfeusz Nauki, doskonalicie nieustannie i wzbogacacie potężny oręż ideowy Partii Bolszewickiej i narodu radzieckiego — teorię marksistowsko-leninowską. Wasze genialne prace poświęcone zagadnieniom językoznawstwa stały się nowym wielkim wkładem w skarbnicę marksizmu-leninizmu, otworzyły szerokie perspektywy dalszego rozwoju wszystkich gałęzi nauki radzieckiej.

Historyczne na miarę światową zwycięstwa narodu radzieckiego są natchnieniem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, które osiągnęły wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalizmu. Wielomilionowy naród chiński, po zrzuceniu jarzma obcego imperializmu i kliki kuomintangowskiej, buduje z powodzeniem nowe życie na podstawach demokratycznych. Miniony rok był rokiem dalszego wzmocnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Setki milionów ludzi pracy na Zachodzie i na Wschodzie z uczuciem bezgranicznej miłości kierują swe spojrzenia ku Tobie, genialny Wodzu i Nauczycielu całej postępowej ludzkości. Wraz z narodem radzieckim obchodzą chlubną 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej prości ludzie wszystkich krajów, zjednoczeni w potężnym ruchu obrońców pokoju. 500 milionów podpisów pod Apelem Sztokholmskim — to potężny wyraz niezłomnej woli narodów — okiełznania amerykańsko - angielskich podżegaczy do nowej wojny. Uczciwi ludzie całego świata piętnują agresorów amerykańskich — dławiących wolność i niezawisłość bohaterskiego narodu koreańskiego i kolonialnych ludów Wschodu.

Lud pracujący Moskwy i okręgu moskiewskiego zapewnia Was, Józefie Wissarionowiczu, że nie będzie szczędził sił i pracy na rzecz rozkwitu naszej wielkiej ojczyzny socjalistycznej, dla budownictwa komunistycznego społeczeństwa.

Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzymy Wam, z całego serca wielu, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla szczęścia narodu radzieckiego, dla dobra mas pracujących całego świata!

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Niech żyje nasza potężna Ojczyzna Socjalistyczna! Niech żyje nasz kochany Rząd Radziecki! Niech żyje awangarda narodu radzieckiego — bohaterska Partia Lenina—Stalina! Chwała Wielkiemu i Mądremu Wodzowi narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata — Drogiemu i Kochanemu Towarzyszowi Stalinowi!

Z Rewolucji Październikowej zrodziła się po dwakroć nasza niepodległość

Uroczysta Akademia w Łodzi ku czci 33 rocznicy Wielkiego Października

Falą spływają aż gdzieś, spod sufitu czerwone draperie. Ścielą się wstęgi czerwieni do stóp postumentów Lenina i Stalina.

Przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego, działacze partyjni i związkowi, naukowcy, młodzież, robotnicy, zapatrzeni w te dwie najdroższe postacie uczestniczą w podniosłej i uroczystej Akademii.

Akademię zagaja przewodniczący **Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi tow. Marian Minor.** Śle w imieniu mas pracujących naszego miasta gorące, braterskie pozdrowienia dla bohaterskich narodów Związku Radzieckiego. Wtóruje mu burza żywiołowych oklasków.

Zabiera głos **I sekretarz KŁ PZPR tow. Paweł Wojas.** Mówi o wiekopomnym znaczeniu Rewolucji Październikowej.

„Zwycięstwo proletariatu rosyjskiego wybiegło swoim znaczeniem daleko poza granice dawnej Rosji, wywierając wielki wpływ na rozwój międzynarodowego ruchu robotniczego. Przykładem swoim klasa robotnicza Rosji zagrzała i poderwała do walki o władzę robotników wszystkich krajów, zapoczątkowując tym samym nową epokę, epokę rewolucji proletariackich w krajach imperialistycznych.

Nowa, szczęśliwa era zapoczątkowana przez wielką Rewolucję Październikową rozpoczęła się w życiu narodów krajów demokracji ludowej pomyślnie budujących socjalizm. Szczególnie bliska i droga jest rocznica Rewolucji Październikowej ludowi polskiemu. Nie tylko wskazała ona polskiej klasie robotniczej drogę prowadzącą do zrzucenia jarzma wyzysku obszarniczo - kapitalistycznego, ale dwukrotnie w przeciągu 25 lat wyzwoliła naród polski z niewoli.

Masy pracujące Polski osiągając jeden sukces po drugim, umacniają swoją ludową ojczyznę, pomnażają jej bogactwa, wzmacniają obóz pokoju, któremu przewodzi Wielki Wódz mas pracujących całego świata, JÓZEF STALIN.

Na apel huty „Pokój" klasa robotnicza Polski przystąpiła do socjalistycznego współzawodnictwa na cześć 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Niebywałym entuzjazmem reaguje sala, gdy I sekretarz KŁ mówi o olbrzymich sukcesach robotników Czerwonej Łodzi, którzy Czynem Październikowym **przysporzą państwu dodatkowo około 69 milionów zł.** Z dumą i radością spoglądają zebrani na te sukcesy. Sukcesy, które są wyrazem uczuć i myśli klasy robotniczej i mas pracujących. Sukcesy, które przemawiają o wiele goręcej, o wiele żywiej i głębiej niż słowa, zapewnienia i przyrzeczenia.

Tow. Wojas mówi o wzrastającej wciąż **potędze Związku Radzieckiego,** o realizacji gigantycznego planu **przeobrażenia przyrody,** o zdecydowanej **walce o pokój,** jaką Związek Radziecki toczy ze wstecznymi i ciemnymi siłami imperializmu. Mówi o układzie sił na arenie międzynarodowej, **o stale rosnącej potędze obozu postępu i pokoju, który nie dopuści do nowej wojny.** Mówi o **naszej ojczyźnie,** która w oparciu o Związek Radziecki śmiało kroczy w przyszłość, **budując zręby socjalizmu.**

A w przemówieniu jego jak nić czerwona przewijają się słowa: **Rewolucja i Stalin. I za każdym razem, gdy rozlegnie się imię umiłowanego przez wszystkich Wodza, jakby jedną myślą tknięci, zrywają się wszyscy z miejsc, wywołują to imię wśród radosnych okrzyków i długo nie milkną gorące oklaski.**

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa!

Niech żyje potężny Związek Radziecki, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości! Niech żyje Wódz postępowej ludzkości Wielki Stalin! Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący tow. Bierut!

Donośnym echem brzmią okrzyki. Bojowo dźwięczy hymn międzynarodowego proletariatu.

A potem na scenie, na którą spływają potoki czerwonego światła przewija się w filmie, recytacji, pieśni i tańcu historia Wielkiej Rewolucji i lat następnych aż do chwili obecnej.

Ciężka walka, ciężkie zmagania i dni zwycięstwa i dni radosne, pełne chwały; salwy karabinów i wesoła pieśń budowniczych socjalizmu.

Zasłuchani, zapatrzeni przebiegają myślą minione lata i dzisiejszą rzeczywistość, zasłuchani spoglądają w przyszłość, zebrani na pamiętnej Akademii w 33 rocznicę Październikowej Rewolucji, przedstawiciele robotniczej Łodzi.

Polsko-radzieckie braterstwo broni

Dnia 6 bm. z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji, w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie nastąpiło otwarcie wystawy pn. „Polsko - radzieckie braterstwo broni". Na zdjęciu: Fragment wystawy.

(Foto-AR St. Wdowiński).

Przed II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju

Polska przygotowuje się do Kongresu Pokoju

„Więcej węgla i stali! Więcej maszyn i tkanin! Każde nowe osiągnięcie produkcyjne — to umocnienie światowego frontu pokoju, to gwarancja szczęśliwej przyszłości mas pracujących!" — pod tym hasłem załogi hut, kopalń i fabryk prowadzą wielką akcję przygotowawczą do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Niepowstrzymaną, przeogromną falą płyną zobowiązania robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Załogi wielkich pieców hutniczych dostarczają gospodarce narodowej setki ton surówki ponad plan. Górnicy wszystkich niemal kopalń węgla wysoko przekraczają nowe normy. Metalowcy zwiększają szybkość skrawania i precyzyjność obróbki. Włókniarze podnoszą jakość produkowanych tkanin. Pracujący chłopi kończą przedterminowo siewy, zwiększają dostawy zboża, żywca i mleka. Ucząca się młodzież włącza się w ogólny rytm pracy wzmożonym tempem nauki. Na zebraniach partyjnych i związkowych, na naradach wytwórczych ludzie pracy mówią o nowych sukcesach produkcyjnych, mówią o pokoju.

„Pracujemy w imię pokoju" — hasło to stało się zrozumiałe i bliskie każdemu człowiekowi pracy. Śledzą nasze osiągnięcia masy pracujące całego świata, śledzi je braterski naród radziecki.

„Realizując nasze zobowiązania — piszą do swych towarzyszy z Orszy kolejarze stacji Stargard Szczeciński — kroczymy śladami kolejarzy radzieckich, którzy codzienną, wytrwałą pracą zbudowali potężne Państwo Socjalistyczne"...

„Korzystając z waszych doświadczeń — piszą do radzieckich towarzyszy członkowie ZMP-owskich brygad produkcyjnych — niektórzy z nas wyrabiają 420—600 proc. norm indywidualnych, a 130—140 proc. norm zespołowych, budując wielką, socjalistyczną Nową Hutę..."

Na wszystkich odcinkach naszej pracy, na wszystkich frontach naszej walki o pokój, o zbudowanie podstaw socjalizmu, korzystamy z pomocy i przykładu wielkiego Związku Radzieckiego, z doświadczeń jego bohaterskiego narodu.

Naród polski przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wzmożoną wydajnością pracy. Nasze siły, siły pokoju rosną i krzepną z każdym dniem. Umacnianie pracą potęgi kraju, zacieśnianie więzów przyjaźni i braterstwa z Krajem Rad — najpotężniejszym bojownikiem o pokój i socjalizm — to nasz wkład w wielkie dzieło pokoju. To nasz udział w walce o szczęśliwe jutro dla każdego człowieka pracy na świecie.

Amerykanie zamknięci w kotle nad rzeką Czongczon

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS donosi, że dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej ogłosiło w dniu 7 listopada następujący komunikat:

Na wszystkich odcinkach frontu wojska ludowe prowadziły w dalszym ciągu aktywne działania bojowe przeciwko wojskom amerykańskim i południowo - koreańskim.

Na północ od Anczu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu zniszczenia oddziałów nieprzyjacielskich okrążonych w rejonie położonym na północny-zachód od tej rzeki.

33 rocznica Wielkiego Października

dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i mas pracujących ZSRR i Polski

Przemówienie ambasadora Związku Radzieckiego W. Z. Lebiediewa na uroczystej akademii w Warszawie

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze!

Pozwólcie, że z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej powitam i pozdrowię Was i w Waszych osobach cały naród polski.

33 lata temu, w październiku 1917 roku robotnicy i chłopi Rosji obalili władzę kapitalistów i obszarników w swoim kraju i ustanowili własną nową władzę, władzę rad, dyktaturę klasy robotniczej.

Wydarzenie to posiadało ogólnoświatowe, historyczne znaczenie. **Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową epokę w historii ludzkości, epokę rewolucji proletariackiej, epokę socjalizmu.**

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna przyniosła przede wszystkim wyzwolenie narodom byłego imperium rosyjskiego. Rosyjska klasa robotnicza zerwała kajdany niewoli narodowej i wyzwoliła wszystkie narody uciskane przez carat. Przyznała ona wszystkim narodom prawo do samostanowienia i stworzenia swoich własnych państw narodowych.

Tym samym rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodowe polskiego narodu i przyznała mu prawo do samodzielnego rozwoju państwowego.

W latach tych proletariat polski, rozdrobniony i osłabiony w warunkach pierwszej wojny światowej, nie mógł zabrać decydującego głosu podczas tworzenia samodzielnego państwa polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy polscy, którzy ustanowili swoją dyktaturę, skierowaną przeciwko interesom robotników i chłopów.

W latach tych rosyjska klasa robotnicza, okazawszy pomoc narodowi polskiemu w jego wyzwoleniu narodowym, nie mogła pomóc polskiemu robotnikowi i chłopu w wyzwoleniu się od wyzyskiwaczy, od władzy obszarników i kapitalistów, których panowanie utrwaliło się w Polsce przy pomocy anglo - francuskich i amerykańskich imperialistów.

W ciągu ćwierćwiecza, które minęło od Rewolucji Październikowej do drugiej wojny światowej, **ustrój radziecki w Rosji zmienił całe oblicze kraju. Ustrój radziecki rozbudził olbrzymie siły twórcze, drzemiące w łonie narodu. Robotnicy, chłopi i inteligencja Rosji, Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Tadżykistanu i pozostałych republik radzieckich stworzyli potężny przemysł. Kraj zacofany pod względem przemysłowym, przekształcił się w czołowe mocarstwo przemysłowe.**

Przebudowano gospodarkę rolną. Chłopstwo, zrzeszające się w kołchozy, otrzymało wspaniałe i potężne wyposażenie techniczne rolnictwa, na którego podstawie dokonano radykalnego przełomu w pracy chłopa, w jej wydajności, w życiu kulturalnym wsi.

Miliony robotników i chłopów nie tylko zlikwidowały analfabetyzm, lecz otrzymały również średnie i wyższe wykształcenie.

Kraj radziecki w okresie do drugiej wojny światowej, stał się potężnym mocarstwem przemysłowym, opierającym się o wielką socjalistyczną gospodarkę rolną i niespotykaną zwartość wszystkich członków społeczeństwa radzieckiego wokół Partii Komunistycznej i naszego Wielkiego Wodza Towarzysza Stalina.

Przeciwko Związkowi Radzieckiemu skierowała swe główne uderzenie hitlerowska machina wojenna. Wyczerpawszy armię hitlerowską w walkach obronnych, Związek Radziecki rozgromił ją i zwycięsko zakończył wojnę.

Zwycięstwo to wyzwoliło spod jarzma niemiecko - faszystowskiego kraje Europy Wschodniej, w tej liczbie i Polskę, poderwało w tych krajach podstawy dawnych reżimów antyludowych i otworzyło przed masami pracującymi drogę do demokratycznego rozwoju. Państwo demokracji ludowej mogło powstać w tych krajach w wyniku historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad imperializmem niemieckim, kiedy najlepsi przedstawiciele klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, wypełniając wolę narodu, ujęli władzę w swe ręce i przez to samo zapoczątkowali nową erę w historii swych narodów.

W ten sposób Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne socjalistyczne państwo radzieckie i jego Armię Radziecką, w warunkach drugiej wojny światowej uratowała narody Europy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła narodowi polskiemu niezależność narodową. Lecz tym razem dała ona narodowi polskiemu nie tylko niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla jego wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Podczas drugiej wojny światowej i okrutnej okupacji niemiecko-faszystowskiej, robotnicy i chłopi polscy, zorganizowani przez Polską Partię Robotniczą w Gwardii Ludowej i Armii Ludowej, toczyli bohaterską walkę przeciwko okupantom faszystowskim o narodowe i społeczne wyzwolenie swej ojczyzny. Polskie masy pracujące z Polską Partią Robotniczą na czele, powitały wyzwolenie swojej ziemi ojczystej z rozwiniętymi sztandarami wyzwolenia narodowego i społecznego, ze sztandarem Polskiej Partii Robotniczej, na którym wypisany był program przewrotu socjalistycznego, program, zrodzony w mękach polskiej klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, trwających dwa dziesięciolecia burżuazyjno-obszarniczej dyktatury w Polsce, program, który opłaciły krwią w okresie wojny i ciężkiej okupacji niemiecko faszystowskiej.

Powstałe 22 lipca 1944 roku państwo demokracji ludowej w Polsce ukształtowało się, jako władza robotników i chłopów z marksistowską partią robotniczą na czele. Władza ta odebrała ziemię obszarnikom i oddała ją chłopom. Władza ta odebrała zakłady przemysłowe i banki kapitalistom i oddała je państwu ludowemu. Władza ta, kierując demokratycznym Wojskiem Polskim, które walczyło w składzie radzieckich sił zbrojnych, zagwarantowała przyłączenie do Polski bardzo bogatych Ziem Zachodnich. Władza ta potrafiła bronić skutecznie swych praw do Ziem Zachodnich na konferencji poczdamskiej.

Towarzysz Stalin, odpowiadając na znany prowokacyjny wypad podżegacza wojennego Churchilla w marcu 1946 roku powiedział:

„Współczesną demokratyczną Polską kierują ludzie wybitni. Dowiedli oni czynami, że umieją bronić interesów i godności swojej ojczyzny, tak, jak nie umieli robić tego ich poprzednicy."

Kogo tu miał na myśli Towarzysz Stalin? **Towarzysz Stalin miał tu na myśli przewodniczącego delegacji polskiej na konferencji poczdamskiej, który z wyjątkową stanowczością bronił interesów i honoru swojej ojczyzny — wodza polskich mas pracujących — Prezydenta Bieruta.**

Nowa Polska Demokratyczna w wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją gospodarkę i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Odbudowała ona i przekroczyła poziom przedwojenny swojego rozwoju gospodarczego, jako kraj, prowadzący swą gospodarkę na zasadzie planowości, jako kraj, w którym gospodarzem jest klasa robotnicza. Odbudowała ona swoją gospodarkę jako mocarstwo, które zdecydowanie wstąpiło na drogę socjalizmu.

Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonywany 6-letni Plan rozwoju gospodarki narodowej Polski, jest planem zbudowania fundamentów socjalizmu w Waszym kraju.

Oznacza to, że masy pracujące Polski, opierając się na doświadczeniu, poparciu i bezpośredniej pomocy Związku Radzieckiego, **będą mogły w najkrótszym okresie historycznym zbudować socjalizm w swoim kraju,** tj. stworzyć społeczeństwo mas pracujących, wolnych od wyzysku i mających zagwarantowany wysoki poziom bytu materialnego i kulturalnego.

Oznacza to, że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, **która odbyła się 33 lata temu, założyła fundament dla politycznego, narodowego i społecznego wyzwolenia robotników, pracujących chłopów i inteligencji nie tylko Rosji, lecz również innych krajów świata.**

Oznacza to, że **uroczyście święcąc** 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej masy pracujące Polski wraz z narodami Związku Radzieckiego obchodzą dzień swojego narodowego i społecznego wyzwolenia.

Oznacza to, że dzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i wszystkich mas pracujących Związku Radzieckiego z rewolucyjną klasą robotniczą i masami pracującymi Polski.

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje bratni naród polski i jego bohaterska klasa robotnicza!

Niech żyje przyjaźń narodu polskiego i radzieckiego!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przywódca Towarzysz Bierut!

Niech żyje nasz Wielki Nauczyciel i Wódz, drogi nasz Towarzysz Stalin!

Historyczne dni Października

Zmagania z kontrrewolucją

27 października (9 listopada) Moskiewski Komitet Wojskowo-Rewolucyjny odrzucił ultimatum dowódcy Moskiewskiego Okręgu Wojskowego i wezwał robotników i żołnierzy do walki. Kontrrewolucyjne partie mienszewików i eserowców rozpoczęły wraz z białogwardzistami i junkrami walkę zbrojną przeciwko robotnikom i żołnierzom w Moskwie. Pierwsze zbrojne starcie wojsk rewolucyjnych z junkrami nastąpiło na Placu Czerwonym. Dopiero po kilku dniach buntownicy zostali pobici i w Moskwie władzę ujęły Rady.

Władza radziecka szybko, jak płomień, obejmowała miasta i miasteczka dawnej carskiej Rosji. Dnia 27 października utworzono władzę radziecką w Kazaniu, Rostowie nad Donem, Ufie, Riazaniu, Jakaterynburgu, Kamieńcu Podolskim, Rewlu, Wendenie, Samarze, Saratowie, Witebsku, Jarosławlu, Taszkiencie oraz w wielu innych miastach.

W Piotrogrodzie wznowiono wydawanie centralnego organu bolszewików — gazety „Prawda", która w okresie przed wybuchem powstania nosiła nazwę „Raboczij Put".

Rząd radziecki zwrócił się za pośrednictwem radia do rządów i ludów mocarstw wojujących z propozycją pokoju.

Tymczasem wrogowie ludu usiłowali stworzyć front antyradziecki. We wspólnej nienawiści do władzy radzieckiej łączyli się tak zwani „demokraci" i jawni białogwardziści. Eserowcy oraz mienszewicy utworzyli pierwszą antyradziecką organizację. Rychło dołączyli się do niej przedstawiciele finansjery, carscy generałowie i tajne organizacje monarchistyczne. Kontrrewolucjoniści weszli w porozumienie z ambasadami Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji. Dyplomaci tych krajów od samego początku udzielali kontrrewolucji swego poparcia i pomocy.

Kontrrewolucja rozporządzała doskonale uzbrojonymi i wyćwiczonymi pułkami szkół oficerskich i niektórymi oddziałami kozaków. Kiereński, który zbiegł z Piotrogrodu w samochodzie amerykańskim, ściągał oddziały z frontu i wysyłał je na „Piter".

O świcie 27 października kontrrewolucyjne oddziały generała Krasnowa niespodziewanie zajęły miasto Gatczynę. Sytuacja stawała się groźna dla rewolucji.

Prof. E. Tarle

Członek Akademii Nauk ZSRR

Wieczysta przyjaźń

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, podobnie jak miesiące zacieśnienia więzów przyjaźni między ZSRR i innymi krajami demokracji ludowej, jest nową, owocną formą rozwoju dobrosąsiedzkich stosunków między naszymi krajami. Organizowanie takich miesięcy pomaga masom ludowym bliżej zapoznać się z osiągnięciami obydwu krajów we wszystkich dziedzinach budownictwa politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Nierozerwalne więzy przyjaźni między naszymi narodami — ich klasą robotniczą, chłopstwem, inteligencją — zacieśniają się i krzepną coraz bardziej. Uczucia braterskiej solidarności i wzajemnej pomocy między masami pracującymi wyrażają się w przyjacielskiej wymianie listów, wycieczkach delegacji, które zwiedzają fabryki, spółdzielnie produkcyjne, szkoły i instytucje naukowe. Oznacza to, że przyjazne stosunki między państwami nie ograniczają się jedynie do zawartych przez rządy układów o współpracy i wzajemnej pomocy, lecz znajdują wyraz w uczuciach obopólnej, głębokiej sympatii, jakie powstają w łonie samych narodów. Historia nie znała dotychczas tak ścisłych, a co najważniejsze, tak trwałych stosunków przyjaźni między poszczególnymi państwami. Niewątpliwie rozwój tej przyjaźni stanie się w przyszłości przedmiotem wnikliwych badań historyków naszych narodów.

Jest rzeczą historycznie uzasadnioną, że wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego otrzymał naród polski właśnie z rąk narodu radzieckiego, *który był jedynym w Europie narodem zdolnym* nie tylko do przeciwstawienia się hitlerowskim agresorom, lecz również do ich zniszczenia. Ten niezmiernie doniosły dla dziejów ludzkości akt był rezultatem tego, że przed 33 laty naród radziecki skruszył okowy caratu, następnie zaś w krótkim czasie zbudował w swym kraju socjalizm.

Między Polską Ludową a Związkiem Radzieckim wytworzyły się stosunki tak ścisłe i tak przyjacielskie, jakie nie byłyby możliwe ani dla dawnej Polski szlacheckiej, ani dla reakcyjnej Polski międzywojennej. I nie ma siły, która zdolna byłaby zachwiać te dobrosąsiedzkie stosunki między naszymi narodami.

Przyjaźń między Polską i ZSRR, to jedno z dobrodziejstw, które przyniósł Polsce ustrój demokracji ludowej. Tej nowej formie państwowej, formie dyktatury proletariatu, obce są wszelkie plany agresywne; jej pokojowe dążenia pozwalają na nawiązanie owocnych stosunków przyjaźni ze wszystkimi krajami, które szczerze dążą do pokoju.

Ścisły sojusz polityczny między ZSRR i Polską z góry skazuje na fiasko wszelką agresję, skierowaną przeciwko naszym krajom. Nasz układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy stanowi jeden z poważnych punktów oparcia w walce przeciwko podżegaczom wojennym.

W przyjaźni polsko-radzieckiej ucieleśnia się szlachetne marzenie Mickiewicza, które podzielał on z naszym Puszkinem, marzenie o owym czasie, „gdy narody zapomną waśni i w jedną rodzinę wielką się połączą".

Porto-Rico — przykład amerykańskiej »demokracji«

Bezprzykładne okrucieństwa amerykańskich bandytów, popełniane na ludności koreańskiej, wstrząsają do głębi opinię światową, ujawniając zbrodniczość systemu imperializmu. Imperialiści nie przebierają w środkach w celu ujarzmienia podbitych narodów. Ostatnie wypadki na wyspie Porto Rico przyniosły nowy przyczynek do charakterystyki **„demokracji" kapitalistów z Wall Street.** Warto zapoznać się bliżej z położeniem ludności na tej **wyspie, której rozpaczliwe powstanie przeciwko amerykańskim ciemiężcom stanowi tylko epizod ogólnoświatowej walki wyzwoleńczej ludów kolonialnych.**

Porto Rico, wyspa archipelagu Wielkich Antylów, ma 8896 km² i 2.200.000 ludności. Od 1898 roku należy do Stanów Zjednoczonych, które przejęły ją od Hiszpanii w wyniku wojny amerykańsko - hiszpańskiej. Stolicą wyspy jest **port San Juan,** gdzie ostatnio miały miejsce **najzacięt sze starcia z wojskami amerykańskimi.** 63 proc. ludności trudni się rolnictwem i rybołówstwem, 8 proc. zaś pracuje w przemyśle. Głównymi produktami wyspy są: cukier, kawa, tytoń i bawełna. 85 proc. produkcji cukru rafinuje się w USA, co przynosi wyspie stratę ponad 30 milionów dolarów rocznie. Tytoń Porto Rico został przez tytoń amerykański całkowicie wyeliminowany z rynków światowych.

W rezultacie kolonialnej gospodarki USA **bezrobocie na Porto Rico sięga 300.000 ludzi.** Ponad 40 proc ludności stanowią analfabeci. Warunki sanitarne ludności są straszne, wystarczy przytoczyć tu słowa amerykańskiego komisarza dla spraw zdrowia, który oświadczył, że **„psy w lecznicach amerykańskich mają lepszą pomoc, niż obywatele Porto Rico w szpitalach".**

Amerykańska służba bezpieczeństwa musiała opublikować ostatnio raport, dotyczący panujących na wyspie stosunków. Z raportu wynika, iż 84 tys. rodzin żyje na wyspie Porto - Rico w straszliwej nędzy i w okropnych warunkach mieszkaniowych. Warunki sanitarne są przerażające. Na 25.000 osób przypada jeden lekarz, śmiertelność wśród dzieci wynosi 78 na 1000, ogromny procent kobiet rodzących umiera przy porodzie. Raport stwierdza, iż „położenie dzieci na Porto Rico jest prawie najgorsze na całym świecie".

Wraz ze stałym obniżeniem i tak nędznych zarobków koszty utrzymania na Porto Rico wzrosły w ubiegłym roku o 300 proc. **Toteż niesłychana nędza doprowadziła lud Porto Rico do powstania zbrojnego przeciwko kapitalistycznym wyzyskiwaczom.**

Rozruchy wybuchły 30 października i objęły szybko całą wyspę.

Szczególnie ciężkie walki miały miejsce **w stolicy San Juan oraz w innych miastach, gdzie czołgi i samoloty amerykańskie zmasakrowały powstańców.** Za pomocą barbarzyńskich metod udało się Amerykanom stłumić powstanie, ale stan oblężenia trwa nadal. Kolonizatorzy amerykańscy wysyłają na wyspę nowe oddziały wojskowe w obawie przed wybuchem nowych rozruchów. Sytuacja jest napięta. Policja obsadziła wszystkie wejścia do miast i zablokowała drogi.

Powstanie ludności Porto Rico zwróciło uwagę opinii światowej na niezwykle ciężkie położenie mas pracujących w tej kolonii amerykańskiej. Nawet londyński „Times", zapominając o równie barbarzyńskich metodach stosowanych w koloniach brytyjskich, zmuszony był stwierdzić, że „Stany Zjednoczone powinny wykazać większy wysiłek w kierunku poprawienia sytuacji mieszkańców swoich terytoriów kolonialnych".

Powstanie w Porto Rico i masakra jej ludności to dobra ilustracja do „dobrodziejstw" amerykańskich, do fałszywych legend „Głosu Ameryki" o rzekomym dobrobycie, jaki zapewnia opieka Ameryki. **Ludność Porto Rico nie cofnęła się przed walką zbrojną, by pozbyć się tej opieki. Krwawy terror wobec podbitych ludów nie zdoła zdławić wciąż narastającego oporu mas pracujących przeciwko eksploatatorom amerykańskim. Walka wyzwoleńcza ludów kolonialnych trwa i musi przynieść im ostateczne zwycięstwo.**

A. M.

Aktywiści związkowi manifestują swe uczucia gorącej miłości do Związku Radzieckiego

Sala teatralna ORZZ wypełniona do ostatniego miejsca. Przybyli tu na akademię, zorganizowaną przez koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko -Radzieckiej przy ORZZ, przodownicy pracy oraz aktywiści związkowi w **celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.**

Po odegraniu przez orkiestrę tramwajarzy hymnów państwowych Polski i Związku Radzieckiego, przewodniczący koła TPPR przy ORZZ, **tow. Pawlicki** w krótkim zagajeniu wyraził uczucia zebranych, pełne miłości dla Związku Radzieckiego.

Za stołem prezydialnym zasiedli sekretarze ORZZ **tow. tow. Wasiak i Stankiewicz,** sekretarze organizacji partyjnej przy ORZZ **tow. Zdonek** i międzyzwiązkowej organizacji partyjnej **tow. Kaczmarkiewicz,** aktywiści związkowi oraz przodownicy pracy — **tow. tow. Kondrasiewicz, Banasiak, Nowicka i Zielińska.**

Referat na temat historycznego znaczenia Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił **tow. Woźniak** ze Związku Odzieżowców.

Tow. Woźniak omówił wielkie przemiany, jakie w wyniku Rewolucji Październikowej nastąpiły w Związku Radzieckim i na całym świecie. Związek Radziecki **to przykład imponującego budownictwa socjalistycznego.** Klasa robotnicza Polski ze szczególną czcią obchodzi dzisiejszą rocznicę. Zawdzięcza bowiem Związkowi Radzieckiemu **swoje polityczne i społeczne wyzwolenie. Dziś, korzystając z pomocy Związku Radzieckiego, budujemy w naszym kraju fundamenty socjalizmu.**

Gdy tow. Woźniak zakończył swój referat okrzykami **na cześć Towarzysza Stalina, Związku Radzieckiego — ostoi światowego pokoju i na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, — gwarancji naszych sukcesów —** na sali długo rozbrzmiewały żywiołowe oklaski oraz skandowane okrzyki: **Stalin — Bierut — pokój!**

Ukazał się Nr 5 (23) „Nowych Dróg"

(wrzesień — październik 1950 r.)

Treść:

Komunikat Wydziału Szkolenia KC

Cykl pogadanek dla kursów partyjnych I stopnia na wsi „O budownictwie podstaw socjalizmu w Polsce" rozpocznie się w sobotę, dnia 11. 11. 1950 r. o godz. 17.05 na fali 1312,6.

Każdy temat powtarzany będzie dwa razy w tygodniu, w sobotę o godz. 17.05 i w niedzielę o godz. 14 na tej samej fali.

Wydział Szkolenia Partyjnego KC PZPR

Armia Ludowa wypiera Francuzów z ważnych pozycji strategicznych

LONDYN (PAP) — Korespondent Agencji Reutera donosi z Saigonu, **że oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofują się nadal z zajmowanych dotychczas stanowisk pod naciskiem Vietnamskiej Armii Demokratycznej. Potwierdzają się wiadomości, że korpus ekspedycyjny ewakuował wszystkie miejscowości na zachód od Czerwonej Rzeki. Pod względem strategicznym najważniejsza była tu miejscowość Hong-Hoa,**

Ostatnia linia obronna wojsk francuskich przebiega zaledwie o 24 kilometry na zachód od Hanoi.

Wycofujące się z Lao-kai oddziały francuskie toczą zaciekłe walki z **nacierającymi wojskami vietnamskimi** i ponoszą dotkliwe **straty.**

Kronika Tomaszowa

WAŻNIEJSZE TELEFONY

4 — Dworzec Kolejowy
47 — Milicja Obywatelska
51 — Straż Pożarna
305 — Straż Pożarna (dzwonić tylko w wypadku pożaru)
333 — Pogotowie PCK

ADRES REDAKCJI:
Plac Kościuszki 23, tel. 290
Redakcja przyjmuje interesantów od godz. 14

ADRES ADMINISTRACJI:
Rozdzielnia Dzienników „Ruch"
Plac Kościuszki 16 tel 250

Uwaga, korespondenci „Głosu"!

W związku z plenarnym posiedzeniem Miejskiego Komitetu PZPR — odwołuje się zwołaną na piątek, dnia 10 bm., odprawę korespondentów z terenu zakładów włókienniczych. Nowy termin podamy w specjalnym komunikacie.

Obywatelka Kundzia ma głos...

Sala była pełna. Palca, jak to się mówi, nigdzie nie wcisnąć. Nie tylko krzesła były obsadzone, ale i w przejściach ramię w ramię stały dziesiątki osób, dla których zabrakło tzw. miejsc siedzących.

Stanęłam skromnie w kącie. Parasolkę odstawiłam pod ścianę, sama lewym ramieniem oparłam się również o tę samą ścianę.

Ale wiecie jak to u nas w Tomaszowie jest. Większość sal nie zdobyła się jeszcze na taki luksus, jakim jest wentylator. A chociaż ta sala, niby sala PDK, wentylatory posiada, to organizatorzy wszelkich imprez uważają puszczanie ich w ruch za niepotrzebne.

A ci co siedzieli na scenie, niby w prezydium — palili. Ci co siedzieli na sali — palili. Ci co stali w przejściach — palili również. Na szczęście mówca nie palił i rękoma tylko opędzał się od dymu, który sinymi pasmami owijał się o jego piersi.

A teraz pytam:

Kiedy wreszcie nasi kochani palacze zdobędą się na to, aby w czasie akademii i zebrań powstrzymać się od palenia? Kiedy zrozumieją, że to ani mówcy tym „Górnikiem" czy „Mocnym" nie pomagają, ani zespołom artystycznym, które zwykle również zmuszone są w chmurach dymu występować, ani też sobie?

I dlątego wołam wielkim głosem: skończyć z paleniem w PDK, skończyć z paleniem na wszelkiego rodzaju zebraniach, akademiach i uroczystościach!

Tomaszów powitał uroczyście ROCZNICĘ REWOLUCJI

Inauguracja Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Do uroczystego obchodu rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, już od szeregu tygodni przygotowywały się masy pracujące naszego miasta. Świadectwem tego były dziesiątki i setki zobowiązań załóg robotniczych i entuzjazm towarzyszący ich realizacji. W dn. 7 bm. rozpoczął się drugi etap uroczystości, związanych z październikową rocznicą. Odbyły się pierwsze akademie, których kulminacyjnym punktem była akademia ogólnomiejska, zorganizowana w poniedziałek w godzinach wieczornych w sali Powiatowego Domu Kultury.

Tego samego dnia, o godz. 17, przed budynkiem Straży Pożarnej zebrały się delegacje partii politycznych, władz, organizacji masowych, zakładów pracy i szkół, które w pochodzie z płonącymi pochodniami i orkiestrą udały się pod Pomnik Wdzięczności i do parku Rodego, pod Pomnik Żołnierza Polskiego. Pod obu pomnikami złożone zostały liczne wieńce.

O godz. 18 wypełniła się sala PDK.

Po zagajeniu uroczystości przez prezesa miejscowego oddziału TPPR — tow. Jaśkowa, po powitaniu przybyłych gości i przedstawicieli społeczeństwa oraz objęciu przewodnictwa akademii przez tow. Antoniego Mazurka — w prezydium obok przedstawicieli partii, władz, organizacji, przedstawiciela Wojewódzkiego Zarządu TPPR i związków zawodowych zasiedli przedstawiciele tych, którzy czynem witali Wielką Rocznicę — przodownicy pracy i racjonalizatorzy z poszczególnych zakładów: **Maria Salajczyk, Irena Banach, Stanisław Marciniak i Józef Lasota z TZWS, Edward Szmidel i Maciej Dębiec z Tomaszowskich Zakładów Przemysłu Wełnianego, Zdzisław Biniek z Mazowieckich Zakładów, Antoni Górski i Anna Kołodziejczyk z Zakładów im. Nowotki, Wacław Niewiadomski z Fabryki Dywanów, Zbigniew Gawlik z Fabryki Filców, Antonina Szewczyk z Fabryki Pasów, Roman Stasiołek z PSS, Józef Bożyk ze „Strzechy" i Michał Magdziarz z Białej Góry.**

Przemówienie poświęcone rocznicy październikowej wygłosił I sekretarz KM PZPR — tow. Jerzy Kaluszko.

Mówca po przypomnieniu bohaterskich dni sprzed 33 lat, omówił historyczne zmagania radzieckich mas pracujących, które pod wodzą Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii i Wielkiego Stalina zbudowały niezwyciężone, pierwsze w świecie państwo socjalistyczne. Tow. Kaluszko szeroko omówił rolę ZSRR w walce o pokój, o postęp i sprawiedliwość społeczną, w walce, którą pod przewodem narodów radzieckich, pod przewodem Stalina — toczy międzynarodowy proletariat, toczy świat postępu i socjalizmu.

Przemówienie przerywane było długo nie milknącymi okrzykami na cześć Towarzysza Stalina, Związku Radzieckiego i na rzecz walki o pokój.

W drugiej części akademii bogaty program artystyczny dały zespoły PDK, międzyszkolny zespół dziecięcy pod batutą tow. Fryca i ludowy chór z Białej Góry, serdecznie witany przez zgromadzonych.

Poniedziałkowe uroczystości stały się równocześnie inauguracją Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. We wtorek odbywały się liczne zebrania i akademie w zakładach pracy i szkołach poświęcone 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Najbardziej uroczystą z nich, była akademia, która odbyła się w sali wilanowskiego kasyna dla załogi Tomaszowskich Zakładów Włókien Sztucznych.

„Żelazny potok"

Ukazał się w sprzedaży 10 numer biblioteki „Trybuny Ludu". Jest nim powieść Aleksandra Serafimowicza pt. „Żelazny potok" zaliczana do klasycznych utworów literatury radzieckiej ukazujących ludowy charakter rewolucji.

Książkę w cenie 2.40 zł nabyć można za pośrednictwem kolporterów prasy partyjnej lub bezpośrednio w rozdzielni dzienników PPK „Ruch" (Plac Kościuszki 16) w godzinach od 8 do 16.

Polskie Zakłady Pasów zdobyły proporzec współzawodnictwa pracy

W tych dniach, na masowym zebraniu załogi Polskich Zakładów Pasów, Artykułów Technicznych i Rymarskich, odbyło się uroczyste wręczenie proporca zdobytego w ramach międzyzakładowego współzawodnictwa pracy. Załoga zakładów zdobyła bowiem w nowym etapie współzawodnictwa drugie miejsce w branży skórzanej i proporzec zdobyty w pierwszym etapie pozostał w posiadaniu zakładu. Proporzec udekorowano srebrnym gwoździem.

Wręczając proporzec tow. Stefaniak, przedstawiciel Związku Zawodowego Przemysłu Skórzanego na okręg łódzki, powiedział: „Dobrobyt nasz, dobrobyt klasy robotniczej zależy od tego jak wielką ilość produktów własnej pracy rzucimy na rynek. Toteż do ruchu współzawodnictwa winien się włączyć każdy pracownik i dla każdego powinno być celem uzyskanie zwycięstwa we współzawodnictwie pracy".

Przejmując proporzec, w imieniu całej załogi ob. Aleksander Ziółkowski przyrzekł, iż wszyscy pracownicy fabryki dołożą starań, aby w dalszych etapach pracy nie stracić dwukrotnie zdobytego symbolu zwycięstwa. — „Oto nasz sztandar walki o lepszą przyszłość, o przyszłość socjalistyczną. Dwukrotnie staliśmy się godni posiadania tego sztandaru i przyrzekamy, że dalszą pracą dla dobra naszego ludowego państwa, dla zwycięstwa pokoju na świecie starać się będziemy, aby pozostał przy nas na zawsze".

W imieniu dyrekcji łódzkiej życzenia załodze złożył ob. Rybczyński, a z ramienia kierownictwa zakładu — tow Drabik, po czym odczytany został tekst listu, przesłanego pod adresem wolnych niemieckich związków zawodowych.

Uroczystość ta niewątpliwie pozostanie w pamięci załogi, a zdobycie zwycięskiego proporca zmobilizuje wszystkich do jeszcze ofiarniejszych wysiłków.

Mieczysław Iskierko
Fabryka Pasów

Komunikat Oddziału Ligi Morskiej

Stosownie do zarządzenia Zarządu Głównego — Zarząd Oddziału Ligi Morskiej w Tomaszowie zawiadamia młodzież miasta, iż z dniem 15 listopada rozpoczyna kursy przygotowawcze przysposobienia marynarskiego.

Kursy przysposobienia są przygotowaniem do szkół morskich Ministerstwa Żeglugi i szkół żeglugi śródlądowej i bez wykazania się roczną pracą na kursach — nikt do szkół wymienionego typu przyjęty nie będzie. Dlatego też prowadzony obecnie nabór ochotniczy na kursy winien w pierwszym rzędzie objąć tych, którzy pragną poświęcić się służbie marynarskiej.

W bieżącym roku na kursy przysposobienia przyjmowane są również kobiety w wieku od 17 do 25 lat, lecz jedynie spośród aktywistek młodzieżowych Ligi Morskiej.

Wykłady na kursach będą prowadzone dwa razy w tygodniu w jednej ze szkół w centrum miasta w godzinach od 16 do 18.

Przyjmowania podań i dokumentów od kandydatów będzie dokonywał opiekun kursu w sekretariacie Zarządu Miejskiego ZMP przy ul. Wojska Polskiego Nr 39, telefon Nr 69, gdzie również będą udzielane wszelkie informacje dotyczące warunków przyjęcia oraz doręczane gotowe druki podań.

Konkurs na opis pracy przewodników i opiekunów drużyn harcerskich

W celu uzyskania materiałów o pracy przewodników i opiekunów drużyn z młodzieżą harcerską, Naczelnictwo ZHP ogłasza konkurs na opis obranego zagadnienia na podstawie bezpośrednich doświadczeń pracy z dziećmi. Jako tematy konkursowe Naczelnictwo ustaliło następujące zagadnienia:

Kronika pracy przewodnika lub opiekuna, obejmująca okres co najmniej 3 miesięcy; Jak koło ZMP pomaga i opiekuje się drużyną harcerską; Plan 6-letni w pracy drużyny; Opis przygotowań i przeprowadzenia zbiórki; Jak organizowałem udział i pomoc nauczycieli w pracy harcerskiej; Jak drużyna pomaga w osiąganiu dobrych wyników nauki; Temat dodatkowy na dowolne zagadnienie związane bezpośrednio z pracą przewodnika lub opiekuna drużyny.

Każdy z uczestników konkursu winien obrać jeden z podanych tematów oraz dowolny temat dodatkowy.

Dla uczestników konkursu Naczelnictwo ZHP przeznacza liczne nagrody pieniężne w wysokości od 150 do 1.000 zł oraz nagrody książkowe. Termin nadsyłania prac dla tematu pierwszego upływa z dniem 1 marca 1951 r., a dla pozostałych tematów — 1 lutego 1951 roku. Prace należy przesłać napisane czytelnie atramentem lub na maszynie do Naczelnictwa ZHP — Wydział Pracy Drużyn, Warszawa, ul. Łazienkowska 7, dołączając adres autora oraz szkoły, w której autor pracuje.

Akademia u Bojowników

W ubiegłą niedzielę w świetlicy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację odbyła się uroczysta akademia, poświęcona 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Po zagajeniu uroczystości przez przewodniczącego Związku — tow. Zielińskiego i powołaniu prezydium — okolicznościowy referat wygłosił tow. Wierzba.

W drugiej części akademii wystąpiła młodzież Liceum Pedagogicznego, wystawiając jednoaktówkę pt. „Walki partyzanckie" oraz dając kilka zespołowych recytacji.

Komunikat kierownictwa Ośrodka Plastycznego

W związku z planowanym na dzień 12 bm. uroczystym otwarciem Ośrodka Plastycznego — kierownictwo prosi wszystkich kandydatów o przybycie do lokalu Ośrodka jutro, dnia 10 bm., o godzinie 16, celem uzupełnienia koniecznych dokumentów i akt personalnych oraz celem wspólnego omówienia uroczystości otwarcia.

Werbujemy członków do LPŻ

Dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i II Światowego Kongresu Pokoju, zarząd miejskiego koła Ligi Przyjaciół Żołnierza przy Zarządzie Grodzkim LPŻ zobowiązał się zwerbować nowych członków do swego koła i usprawnić jego pracę.

Jednocześnie zarząd wezwał do współzawodnictwa w organizowaniu kół i werbowaniu członków: spółdzielnię pracy „Jutrzenka", punkt usługowy „Jutrzenki", spółdzielnię galanteryjno-skórzaną „Pokój", spółdzielnię „Strzecha" i Okręgową Spółdzielnię Mleczarską.

Im szybciej wyremontujemy mieszkanie, tym prędzej uruchomi się żłobek

O sprawie tej pisaliśmy już kilkakrotnie. Dotyczy ona żłobka dla dzieci robotnic Fabryki Dywanów.

Najpierw trwała wieloletnia walka o budynek — były fabrykancki pałac. Gdy zdobyto budynek — stanęło zagadnienie znalezienia mieszkania zastępczego dla mieszkającej w pałacu rodziny. Przed dwoma tygodniami wreszcie mieszkanie to, dzięki przychylnemu stanowisku Prezydium MRN, otrzymano. Ale i na tym kłopoty się nie skończyły.

Mieszkanie, aby móc w nim zamieszkać, wymaga gruntownego remontu, a sprawa remontu jest uzależniona nie tylko od kierownictwa zakładu, ale również od Wydziału Budowlanego MRN. Im bowiem szybciej dostarczone będą deski na podłogę, kafle, drzwi, okna itp., tym szybciej zwolni się lokal dla żłobka, który również musi być poddany remontowi i przebudowie. Tempo tych prac uzależnione już będzie od kierownictwa Fabryki i spółdzielni „Strzecha", która podjęła się tych robót.

(w)

Na zimowe chłody

Jest coraz zimniej i koniecznym się staje zaopatrzenie w cieplejszą odzież i bieliznę. W związku ze zwiększającym się zapotrzebowaniem Centrala Handlowa Przemysłu Odzieżowego przygotowała bogaty asortyment odzieży zimowej jak: jesionek męskich 100 proc. w cenie 1020 i 1080 zł oraz 60 proc. w cenie 510 zł i 452 zł, kurtek 60 proc. po 433 zł.

CHPO posiada również płaszcze damskie 60-procentowe w cenie 390 zł i 30-procentowe po 360 i 315 zł oraz palta chłopięce i dziewczęce 60-procentowe w cenie 222 i 233 zł i palta dziecięce 60-procentowe po 153 zł.

Oprócz tego sklep Centrali zaopatrzony jest w ciepłe koszule i inną odzież zimową.

Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego przygotowuje na zimę nowe asortymenty obuwia, które będą już w sprzedaży w przyszłym tygodniu.

ZE SPORTU

Trzy zwycięstwa

W ostatnią niedzielę odbyły się na terenie naszego miasta trzy spotkania piłkarskie. Spotkanie o mistrzostwo klasy A rozegrane pomiędzy „Związkowcem" a „Stalą" z Radomska zakończyło się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 6:1 (2:0). Dla tomaszowian bramki zdobyli: Aniola — 3, Grunert, Wędrak i Grochowina po 1. Dla gości honorowy punkt zdobył Jurzyński.

Sędziował ob. Walczak z Łodzi. Widzów około 1.500.

* * *

Mecz o mistrzostwo klasy B między miejscowym „Włókniarzem" i piotrkowskim „Kolejarzem" zakończył się zwycięstwem „Włókniarza" 3:2 (2:1). Gra była dość ostra i już w pierwszych minutach obaj bramkarze zostali kontuzjowani. W obu drużynach raził brak gry zespołowej. Bramki zdobyli: Rajski, Łamajkowski i Nowak po jednej, a dla gości Ciechanowski 2.

* * *

Drugie spotkanie z cyklu rozgrywek o mistrzostwo klasy B rozegrane między rezerwami „Związkowca" a „Unią" I b z Piotrkowa — przyniosło również zwycięstwo tomaszowianom w stosunku 4:0. Bramki strzelili: Antosik — 2, Komar i Rózga po 1.

Mistrzowie szachowi

W tych dniach zostały zakończone mistrzostwa szachowe Szkoły Przemysłowej przy Tomaszowskich Zakładach Włókien Sztucznych.

Pierwsze miejsce uzyskał Tadeusz Rybiński, zdobywając 14,5 pkt. na 16 możliwych, drugie Stefan Mąkosz — 13 pkt. i trzecie Tadeusz Szarlej — 12 punktów.

Mistrzostwa te zorganizowało koło ZMP celem wyłonienia kadry reprezentacyjnej Szkoły Przemysłowej. Udział w mistrzostwach brało 9 zawodników.

Władysław Rymkiewicz 12

Ziemia wyzwolona

Powieść

Samoliński jak zwykle przez chwilę się namyślał.

— A skąd to idziecie? — spytał powoli.

Mężczyzna ruchem ręki wskazał na północ.

— To w Grabowie nie ma mleka?

Mleka? — roześmiał się przybysz urągliwie. — Tam same wody, cholera! Utopić się można. Wszystko zalane. Przyszliśmy dopiero osuszać. Niech to szlag trafi, strzeliło mi do głowy, żeby tam pracy szukać!

— To pan tam robisz przy pompie? — wtrącił Poncyliusz wytrzeszczając zdrowe oko.

— Przy pompie — brzmiała odpowiedź. — Jestem pomocnikiem mechanika. Licho mnie tam przyniosło. Ani się człowiek nie nażre, ani wyśpi. Żarcie — same ryby i ryby, nic więcej. Spanie — na siennikach, na podłodze. Komary tną jak cholera. Szyb nie ma. Okna zapychają na noc workami ze słomą. W izbie duszno, człowiek poci się, jak w łaźni, przy otwartych oknach spać pan nie możesz, bo komary zatną na śmierć.

— Ale płacą za to nienajgorzej — indagował jednooki.

— Nienajgorzej? — warknął pomocnik mechanika. — Pan to nazywasz „nienajgorzej", sto dwadzieścia złotych dziennie? A tak! Co, nie?... Śmiechu warte! Wolałbym się nająć za parobka — zwierzał się wylewnie. — Wiedziałbym za co haruję! U bogatego gospodarza kałdun bym miał pełny i grosza trochę odłożył. A co, może nie?

Zajrzał poufnie Samolińskiemu w oczy.

— A może pan potrzebuje pomocnika w gospodarstwie?

— Tymczasem to jeszcze nie.

— No, to jak będzie z tym mlekiem?

— Bronia! — zawołał Samoliński na córkę, krzątającą się w podwórzu. Wyjął mechanikowi z ręki bańkę i podał Brońce. — Nalej tu panu ze trzy kwaterki.

— Więc powiadacie, że na Grabowie odwadniają? — zagadnął Poncyliusz. — To już niedługo całe Żuławy osuszą?

— Osuszą?... Panie, żeby tu przyszedł kapitał zagraniczny, to by może i osuszyli — dowodził hałaśliwie pomocnik mechanika. — Ale tu są takie wariaty, co liczą, że własnymi siłami odwodnią całe Żuławy. No, to już im Schumacher przepowiedział, że pięćdziesiąt lat będą osuszać i nie osuszą tej ziemi.

— O to, że właśnie! — zgodził się Samoliński. — Ja mówię to samo, że bez pomocy zagranicy nie damy rady.

Bronka przyniosła bańkę, pełną mleka.

— To ile się należy?

— A co tam będziem się liczyć — wyrzekł powoli Samoliński.

— Niech panu idzie na zdrowie.

— No, to dziękuję!

Pomocnik mechanika podał rękę po kolei wszystkim trzem mężczyznom i Bronce i przedstawił się z miejską elegancją:

— Nazywam się Cegła. Stanisław Cegła. Bardzo mi przyjemnie zawrzeć nową znajomość. Zajdę tu jeszcze kiedy.

— Prosimy! Prosimy — zapraszał Samoliński.

Dzierżąc uważnie bańkę z mlekiem, Cegła ruszył do bramy.

VI

W lipcu otrzymał Samoliński z UNNR-y piękną gniadą klacz, którą przyprowadził na uździenicy bez wędzidła, wczesnym rankiem, cichaczem, jakby kradzioną. I jakoś nie cieszył się ani chwalił nowym przydziałem, a pytania Bronki na ten temat zbywał półgębkiem. Po śniadaniu powiedział do Janika.

(dalszy ciąg nastąpi)

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 9 listopada 1930 r.

MAGISTRAT BEZ PIENIĘDZY

Niedobór budżetowy zarządu miejskiego w Łodzi — za czas od stycznia do października wynosi już około pięciu milionów złotych. W związku z tym w magistracie prowadzone są szybko prace, mające na celu redukcję szeregu ważnych wydatków.

W pierwszym rzędzie magistrat przystąpi więc do... redukcji pozostałych robotników sezonowych. Wstrzymane również zostaną wszelkie roboty naprawcze — celem uniknięcia katastrofy finansowej.

TRAGICZNA SYTUACJA BEZDOMNEJ RODZINY

„Republika" pisze: W podwórzu domu przy ul. Abramowskiego 5 od dłuższego czasu mieszka pod gołym niebem rodzina 40-letniego Józefa Zientali, składająca się z ośmiu osób.

Zientala został wyeksmitowany przez właściciela kamienicy i wyrzucony z sześciorgiem małych dzieci na bruk.

Tragiczna sytuacja wyeksmitowanego, który w okresie obecnych chłodów jest zmuszony z małymi dziećmi nocować pod gołym niebem — wywołała wielkie wzburzenie w okolicy.

REDUKCJE W TOMASZOWIE

W dniu wczorajszym do Urzędu Pośrednictwa Pracy w Tomaszowie zgłosiło się 220 robotników, zwolnionych z pracy przez tutejszych fabrykantów.

Jest to swego rodzaju rekord miejscowy, ponieważ jak dotąd redukowano robotników nieco mniejszymi partiami.

Z NĘDZY...

W mieszkaniu własnym przy ul. Zielonej 11 (Bałuty) napił się większej dozy jodyny 57-letni Wacław Rajski. Przyczyną samobójstwa był brak środków do życia.

* * *

W domu przy ul. Henryka 2 wypiła większą ilość kwasu solnego 23-letnia H. Janikówna.

FABRYKANCI I KAMIENICZNICY PRZECIW REGULACJI MIASTA ŁODZI

„Republika" ogłasza list otwarty związku fabrykantów i związku właścicieli kamienic — w sprawie planu regulacyjnego.

Plan regulacyjny, przewidujący poszerzenie szeregu wąskich ulic łódzkich, jest zdaniem powyższych organizacji nie do przyjęcia. Fabrykanci i kupcy — w razie przejęcia części nieruchomości pod poszerzone ulice grożą „procesami o każdy metr kwadratowy gruntu".

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY
(ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Godz. 19,15 „Bohaterowie dnia powszedniego".

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 27)
Godz. 15 i 19.15 „Wieczór Trzech Króli" — Szekspira.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
(ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)
O godz. 19.15 sztuka K. Simonowa „Obcy cień".
Kasa czynna od 10 do 13 i od. 16.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"
Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr". Bilety ulgowe są już do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI
(ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Więckowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny.
Na otwarcie teatru: „Rodzina Ulianowych", I. Popowa, w inscenizacji Idy Kamińskiej.

TEATR „PINOKIO"
Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom"
Kasa czynna od godz. 15.

TEATR „ARLEKIN"
Godz. 17 widowisko pt. „Sambo lew".
Kasa czynna codziennie od godz. 10

TEATR „OSA"
(ul. Traugutta 1, tel. 272-70)
Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Śluby murarskie" czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.
Ceny biletów zniżone o 50 proc.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Młodzi marynarze", dod. „Młodzież w walce o pokój", godz. 16, 18, 20

BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka", dod. „Wrotki wschodnie", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronsztadtu", dod. „Wyspa Jonasa", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50", Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych", „Przegląd sportowy" Nr 5-50, „Moskwa socjalistyczna". godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne.

MUZA (Pabianicka 178) „Arinka" dod. „W kraju socjalizmu" Nr 7-50 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina" II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów", godz. 17, 19, 21 (Dla dzieci powyżej lat 7)

PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Kozakow", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna", dod. „Zorza polarna" godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8)

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Historia jednego wynalazku", dod. „Człowiek z góry wysokiej" godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom", dod. „Zwienogród", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Trzeci szturm", dod. „Przegląd sportowy" Nr 3-10, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

TATRY dla młodzieży (Sienkiewicza 40) „Młodzi marynarze", dod. „Młodzież w walce o pokój", godz. 16.30, 18.30. 20.30

TĘCZA (Piotrkowska 108) Kino nieczynne.

WISŁA (Daszyńskiego 1) „Przekształcanie przyrody", dod. „Włodzimierz Majakowski" godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Upadek Berlina" II seria. dod. „Mistrzowie szybkich wytopów", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla dzieci powyżej lat 7)

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Knock-out", dod. „Konik morski" godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10)

ZACHĘTA (Zgierska 26) „Córka marynarza", dod. „Nasz dom", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

Co usłyszymy przez radio

Program na czwartek 9 listopada 1950 roku.

11.50 „Głos mają kobiety". 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 12.15 Pieśni ludowe narodów ZSRR. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 (Ł) Reportaż aktualny dla wsi. 13.30 Aud. szkolna dla klas III—IV. 13.50 Duety fortepianowe. 14.15 „Uczniowie majstra Biskupa" — rep. liter. 14.30 Koncert dla szkół. 15.00 Muzyka. 15.10 Utwory wiolonczelowe kompozytorów polskich. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 15.50 (Ł) Zagadka muzyczna. 16.00 (Ł) Aud. TPPR — „Z leninowskiego Komsomołu bierzemy wzory". 16.20 (Ł) Słuchowisko dla dzieci pt. „Fujarka i dzbanuszek" wg. bajki Katajewa w tłumacz. i radiof. A. Jędrkiewicza. 17.00 Dziennik. 17.15 (Ł) Koncert rozrywkowy. **17.40 Lekcja języka rosyjskiego.** 18.00 (Ł) „Od naszych korespondentów". 18.10 (Ł) „Słuchamy muzyki". 18.45 (Ł) „Popularyzujemy zapaśnictwo" — pog. Zb. Skibickiego. **19.00 „Wszechnica Radiowa".** 19.20 Koncert Ludowej Kapeli i Chóru. 19.45 **„Odpowiedzi fali 49".** 20.00 Dziennik. 20.30 Koncert Krakowskiej Orkiestry i Chóru PR. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 „Ostatnia noc" — fragm. powieści Z. Nałkowskiej. 22.00 Koncert muzyki radzieckiej. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Utwory fortepianowe i pieśni Schuberta.

Na Kongresie Pokoju w Berlinie

(Rozmowy z delegatami Niemiec Zachodnich)

Korespondencja własna AR z Niemiec

BERLIN, w listopadzie 1950 r.

Przed gmachem Opery Państwowej w Berlinie, gdzie obradował Kongres Pokoju narodu niemieckiego, rojno i tłoczno. Niemniejszy ścisk panuje w hallu, gdzie podczas przerwy toczą się ożywione dyskusje na temat pokoju i walki z podżegaczami do wojny.

Zbliżamy się do grupy młodych delegatów z Zachodnich Niemiec. Okazuje się, że mamy przed sobą dwóch Hamburczyków i jednego delegata z Zachodniego Berlina (z amerykańskiej dzielnicy Steglitz). Hamburczycy dumni są z tego, że w Prezydium Kongresu jest aż tylu „zachodniaków", a m. in. ich przyjaciel, dzielny Heinz Fink, przewodniczący rady zakładowej największej stoczni w Hamburgu „Deutsche Werft".

Karol Heinz Heidorn z Hamburga jest w swoim mieście rodzinnym sekretarzem jednego z dzielnicowych komitetów pokoju na przedmieściu Harburg (olbrzymi port towarowy). Jest bez pracy, ponieważ nie ma w Hamburgu zajęcia dla murarzy. Nic się tam nie buduje. Opowiada on o ostatnich manifestacjach pokojowych, podczas których doszło do starć z policją Adenauera. Aresztowano wtedy 180 osób, z których 20 skazano na rok i więcej więzienia. „Ale nic tym nie wskórają, ponieważ **coraz to nowi ludzie łączą się z nami do walki o pokój i ruch nasz rośnie jak na drożdżach"** — powiada z dumą 18-letni Hamburczyk.

Jego 19-letni kolega, Heinrich Schröder z Hamburga, jest również bezrobotny. „Ale o tym nie chcę tutaj w Berlinie mówić — powiada mój rozmówca — bo przyjechałem nie biadać nad swoim losem, ale radzić nad zabezpieczeniem pokoju..." Schröder opowiada, w jaki sposób wraz z grupą młodych bojowników o pokój rozpoczął kampanię pokojową w wielkich zakładach gumowych „Phoenix" w Hamburgu. W czasie strajku w tej fabryce, Schröder zebrał ponad 270 podpisów pod Apelem Sztokholmskim.

Hamburczycy opowiadają o taktyce, jaką stosuje młodzież w Zachodnich Niemczech dla zmylenia policji w czasie demonstracji pokojowych. Początkowo małe grupki demonstrantów wychodzą na przedmieście, powodując rozdrobnienie zmasowanych sił policyjnych. Gdy następnie bojownicy o pokój bocznymi uliczkami zbierają się na rynku lub na placu ratuszowym, mogą swobodnie przez długi czas demonstrować na rzecz pokoju, podczas gdy policja skoncentrowana jest na przedmieściach. W ten sposób doszło np. w Hamburgu do wielkiej manifestacji w dniu 1 października.

Chłopcy z Hamburga stwierdzają znaczny wzrost sił pokojowych, odkąd remilitaryzacja w Trizonii weszła na konkretne tory. **„Ludność nie chce umierać za imperializm"** — powiada Schröder.

W drugim kącie sali jakaś grupa delegatów z Zachodu powtarza z uznaniem słowa wielkiego pisarza, **Arnolda Zweiga**, wypowiedziane na otwarciu Kongresu Pokoju w Berlinie: **„Walka o pokój jest wielką szansą narodu niemieckiego. Poprzez nią naród niemiecki może naprawić błędy i odpokutować winy, które popełnił w swej najnowszej historii".**

Jakaś delegatka z miasta Herne (Westfalia) powiada, że **„u nas wiele osób podpisało Apel Sztokholmski, ponieważ wierzymy, iż walka przeciwko bombie atomowej jest równocześnie walką przeciwko remilitaryzacji".** Inna grupa delegatów z Brunświku, która nielegalnie przedostała się do Berlina, powiada nam: **„Nawet zachodnia policja pomogła nam na granicy i wskazała właściwą drogę do Berlina. Nienawiść do imperialistów rośnie u nas z dnia na dzień, odkąd coraz to nowe wojska okupacyjne zabierają nam mieszkania na kwatery. Ludzie widzą już jak na dłoni skutki polityki Adenauera..."**

„Jestem członkiem SPD — powiada delegat z miasta Harzburg — **i przyjechałem do Berlina, aby się osobiście przekonać, w jaki sposób Niemiecka Republika Demokratyczna walczy o pokój i przeciw remilitaryzacji. My nie zgadzamy się z polityką Schumachera i coraz szersze koła naszych członków otwarcie występują przeciwko niej".**

Trzykrotny dzwonek wzywa nas na salę obrad. Gdy opuszczamy hall Opery Państwowej, słyszymy przez głośnik pierwsze zdania listu, skierowanego do Prezydium Kongresu przez byłego kapitana wojennego statku „Emden", **Helmuta von Mükke**, który nie mógł z powodu choroby opuścić Kilonii. **Stary marynarz apelował do wszystkich Niemców, aby utworzyli wspólny front bojowników o pokój w całych Niemczech i nie dopuścili do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i utworzenia z nich amerykańskiej bazy wojennej.**

Marian Podkowiński.

Ze sportu

Studenci Akademii Wychowania Fizycznego

wysłali gorące pozdrowienia swym kolegom z Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie

W udekorowanej sali Akademii WF odbyła się uroczysta akademia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej dla studentów tej uczelni. W uroczystości wzięli również udział przodownicy pracy z fabryki im. gen. Świerczewskiego.

O znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej mówił student uczelni Gowsz. Referat jego nagradzali wielokrotnie zebrani oklaskami i okrzykami na cześć Generalissimusa Stalina i na cześć pokoju. Po słowach mówcy: „Z nami jest Towarzysz Stalin i dlatego zwycięstwo nasze jest pewne" zebrani długo skandowali: Sta—lin, po—kój.

Podsumowania zobowiązań studentów AWF, które w większości zostały wykonane z nadwyżką, dokonał student Młodzikowski. Najważniejsze z nich to przeprowadzenie badań dzieci i personelu w przedszkolach, przeprowadzone przez pracowników ambulatorium AWF, przepracowanie 2100 roboczogodzin przez studentów AWF w PGR przy wykopkach buraków oraz zaimpregnowanie 220 par nart.

Następnie odczytano telegram do studentów Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie, który zebrani przyjęli owacyjnymi oklaskami. A oto tekst depeszy:

„Drodzy Koledzy! My studentki i studenci AWF, słuchacze 10-miesięcznego kursu wychowania fizycznego, zgromadzeni na uroczystej akademii ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, zasyłamy Wam nasze gorące pozdrowienia. Pragniemy Was zapewnić, że dołożymy wszelkich starań, ażeby podnieść naszą wiedzę teoretyczną i nasze praktyczne wyniki na jeszcze wyższy poziom. Pragniemy być godnymi tego zaufania jakie w nas pokłada nasza Partia i Rząd. Zapewniamy Was, że w walce o pokój stoimy w pierwszym szeregu wspólnie z Wami oraz całą postępową ludzkością i pokój ten wywalczymy. W walce o podniesienie stanu zdrowia mas ludowych, upowszechnienie kultury fizycznej i rozwój ruchu sportowego w Polsce, siły i wiadomości czerpiemy z Waszej skarbnicy osiągnięć i Waszego doświadczenia.

Niech żyje i krzepnie przyjaźń radzieckich i polskich sportowców! Niech żyje Chorąży postępu i walki o pokój Józef Stalin.

Na zakończenie części oficjalnej dyrektor AWF — Kosman odczytał nazwiska wykładowców, studentów i personelu technicznego uczelni, wyróżnionych za owocną pracę.

Po części artystycznej odbyły się pokazy gimnastyczne, podnoszenia ciężarów i walk zapaśniczych.

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU" (6)

Poniżej zamieszczamy **szóste zdjęcie konkursu historycznego** oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie.

Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — **co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia.**

Przypominamy, że **wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność.**

Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu **przesłać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego", Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY".**

Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną

CENNE NAGRODY

między innymi APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY i inne wartościowe nagrody.

Kiedy w Piotrogrodzie już wybuchło powstanie — w innym wielkim mieście, którego fragment przedstawia powyższe zdjęcie, bojowy ośrodek radziecki jeszcze w tym czasie nie istniał.

Na posiedzeniu tutejszego Komitetu Miejskiego Partii Bolszewików, obradującego w dniu 25 października (7 listopada), utworzono Bojowy Ośrodek Partyjny, o pełnomocnictwach dyktatorskich. Ośrodek ten — na wieść o zwycięskim wybuchu rewolucji w Piotrogrodzie — podjął natychmiast kroki przygotowawcze do działań bojowych.

Jak się nazywa to miasto? Jak się nazywa potężny zamek-warownia, którego fragment — w okresie walk październikowych — przedstawia zamieszczone wyżej zdjęcie?

KUPON

Imię i nazwisko ....
Zawód ....
Miejsce pracy ....
Dokładny adres ....
Zdjęcie przedstawia ....
....
....
....

Pierwsza liga kończy swe boje

Rozgrywki **piłkarskie o mistrzostwo pierwszej ligi dobiegają końca. Za dwie niedziele będziemy wiedzieli kto został mistrzem Polski i kto musi... pożegnać pierwszą ligę. Nie jest jednak wykluczone, że o tytule mistrza zadecyduje spotkanie na gruncie neutralnym. Dziś, w czwartek dnia 9 bm. w Chorzowie zmierzy się Unia z Ogniwem. Należy się liczyć ze zwycięstwem gospodarzy.**

W niedzielę odbędą się dalsze spotkania.

ŁKS Włókniarz zmierzy się w Łodzi z Kolejarzem z Warszawy. Po meczu z Widzewem wydaje się nam, że łodzianie muszą zdobyć się na maksimum wysiłku, aby pokonać gości stołecznych.

Ogniwo gości Kolejarza z Poznania, z którym będzie miało trudną przeprawę. Liczymy na wygraną gości, lub wynik remisowy.

CWKS, przed którym stoi widmo spadku z ligi spotka się z Gwardią, której punkty są niemniej potrzebne niż wojskowym. Faworytem naszym jest zespół krakowski.

W Poznaniu tamtejszy **Związkowiec** gra z Górnikiem (Bytom). Gospodarzy nic już nie uratuje, a Górnikowi mogą się punkty przydać. Spodziewamy się jednak... zwycięstwa Związkowca.

Budowlani powinni uratować dwa punkty w spotkaniu ze Związkowcem krakowskim, który zdradza spadek formy.

Górnik (Radlin) może spłatać figla i jeden punkt wyrwać Unii, gdyż gra na swoim terenie.

Jak wynika z powyższego wszystkie spotkania przyszłej niedzieli zapowiadają się bardzo interesująco. Zresztą trudno się temu dziwić, końcowe rozgrywki są zwykle najciekawsze...

Rejestracja instruktorów pływania

Łódzki Okręgowy Związek Pływacki przeprowadza rejestrację trenerów, instruktorów i przodowników pływania, zamieszkałych na terenie Łodzi i woj. łódzkiego. Obowiązkowi rejestracji podlegają wszystkie osoby:

1) mające prawo samodzielnego prowadzenia nauki pływania lub treningów zawodników zaawansowanych,

2) przodownicy pływania, którzy zajęcia na pływalni mogą prowadzić tylko pod kierunkiem instruktora lub trenera.

Rejestrację przeprowadza sekretariat ŁOZP (Łódź, ul. Piotrkowska 125 — lokal Ligi Morskiej) w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16 do 18, do dnia 17 bm. włącznie.

Zebranie wszystkich zarejestrowanych odbędzie się w dniu 19 bm. o godz. 9.30 w lokalu ŁOZP.

Przełożenie terminu Walnego Zgromadzenia PZP

Zapowiedziane na 12 bm. Walne Zgromadzenie PZP zostaje przełożone na termin późniejszy.

Wobec postanowionej reorganizacji struktury Związków Sportowych, na początku 1951 r. zostanie zwołane Walne Zgromadzenie PZP dla przekazania sekcji GKKF dotychczasowych agend.

GŁOS

Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.

Telefony:

Redaktor naczelny	216-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Dział partyjny	216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych	210-42
Dział mutacji	223-29
Dział miejski i sportowy	254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny	216-11
Dział rolny	254-21 wewn. 9
Redakcja nocna	172-31

Kolportaż

Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 164a, tel. 111-50 i 114-75

Wydawca RSW „Prasa"

Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.

Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206 42.

Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P K O Nr. VII-6632.

T- 2728